

< sivu1 > [[saapunut 13. maaliskuuta 1838](#)] [Saapumispäivämäärä tuomiokapituliin](#)]

Pöytäkirja, pidetty erikoistarkastuksessa Sorselen kirkossa 6 tammikuuta 1838. Jolloin läsnä olivat sekä seurakunnan kirkkoherra Herra Conrad Grönlund, sekä runsaslukuinen molempia sukupuolia edustava yleisö sekä allekirjoittanut, jota pyydettiin kirjoittamaan pöytäkirja.

Sen jälkeen kuin sekä Herra Pastori Grönlundin Kunnioitetulle Tuomiokapitulille saapunut Ilmoitus 18:lta Syyskuuta 1837, sekä Kruunun Nimismies B. O. Holmströmin Kuninkaan Käskynhaltijalle [=maaherralle] Wästerbottenissa lähetetyt raportit 27:lta Kesäkuuta ja 30:lta Syyskuuta, niin myös Korkeasti Kunnioitetun Tuomiokapitulin tästä johtuvan määräyksen mukaan Lääninrovasti Herra Maisteri Joh. Risbergille 25. Lokakuuta viime vuonna, pidettävä Tarkastus Sorselen Seurakunnassa, selvitettäväksi olosuhteet siellä ilmaantuneen uskonnollisen Hurmahenkisyyden vuoksi oli luettu, toimitettiin Tarkastustehtävä ensin Herra Pastori Grönlundin ilmoituksen johdosta.

Ja koska siellä tapahtuu

1. että niin kutsutut Lukijat, yleistä Jumalanpalvelusta halveksien kokoontuvat erilliseen hartaustilaisuuteen; Ja kysymykseen, jos nämä kokoontumiset tapahtuvat itse Kirkon läheisyydessä heidän kirkkomökeissään ja yleisen Jumalanpalveluksen aikana, he itse tunnustivat näin olevan, luettiin Kuninkaallinen Kirje 21:lta tammikuuta 1820, missä tarkoin tehdään tiettäväksi sekä aika, jolloin sellaisia kokouksia armollisesti sallitaan pitää, kuten myös muut luvulle asetetut ehdot, ja mitä Kuninkaallisen Majesteetin armollinen tahto ja käsky, sekä yleinen Kirkkojärjestys vaatii heitä < sivu2 > ehdottomasti noudattamaan.

2. Että he huutavat voi-huutoa ja kirousta Papistolle ja muille ihmisille; minkä he tunnustivat, uskoen taatusti tuntevansa pappien olevan sokeita Johdattajia, ja että niin ollen ne, jotka seurasivat heidän johdatustaan, eivät voineet välttää iankaikkista turmiota. Mitä pappien väärinä pidetyt opinkappaleet olivat, sitä he eivät ilmoittaneet, vaan sanoivat yleensä, etteivät he jakaneet oikein lakia ja evankeliumia. Tarkastaja muistutti, että kaikki ankarat ja rakkaudettomat mielipiteet, koskivatpa ne sitten pappeja tai muita ihmisiä, olivat ristiriidassa Jeesuksen opin kanssa. Mutta jos he havaitsivat jonkin todellisen vian Opettajisaan, joko heidän julkisissa tai yksityisissä puheissaan, tai sitten heidän elämässään, he eivät olleet ainoastaan oikeutetut vaan myös velvolliset, missä korjausta ei muulla tavoin voitu saada aikaan, ilmoittaa asiasta ja näyttää se toteen heidän esimiehilleen. —

3. Että he tuomitsevat Kirjoja, joihin kuuluvat Lindblomin Katekismus, Uusi Virsikirja ja Kirkko Käsikirja. Tämänkin Lukijat tunnustivat. Ja kun heitä vaadittiin ilmoittamaan, mitä he pitivät vääränä uudessa Katekismuksessa, esitettiin erikoisesti vastaus 146. kysymykseen: Mihin ihmisen on käytettävä

järkeään? Etsimään ja vastaanottamaan tosia käsityksiä Jumalasta ym. — Järki, sanoivat he, on hengellisissä asioissa sokea ja pimitetty. Kyllä! Vastasi [< sivu3 >](#) Tarkastaja, aivan oikein, ja juuri siitä syystä sen pitää etsiä valistusta, jota sillä itsellään ei ole, ja ottaa vastaan sama valo sieltä, missä se on, nimittäin Jumalan ilmoituksissa sekä luonnossa että sanassa. Mutta ilman järkeä olisi yhtä mahdotonta ottaa vastaan hengellistä valistusta ilmoituksesta, kuin silmällä ottaa vastaan luonnollista valoa auringosta; mitä siis silmä on ruumiillemme, sitä on järki sielullemme — se on sielun silmä. Tämän selityksen Lukijat hylkäsivät täysin ja Uudisrakentaja Hans Göransson Stensundista sanoi suoraan, että se oli perkeleellinen oppi. Tarkastaja lisäsi: ajatteleva ymmärrys on ihana Jumalan lahja, eikä se kunnioita antajaa, joka halveksii lahjan korkeaa arvoa. Kaikki myöntävät kuitenkin, Jumalan sanan mukaan, että järjen pitää olla uskon kuullaisuudessa, eli ettei sillä ole mitään oikeutta tuomita uskon oppeja, jotka ovat paljon järjen yläpuolella, eivät kuitenkaan järjenvastaisia. —

Kysymys 310 Katekismuksessa: Tulevatko ne Lapset kadotetuiksi, jotka kuolevat kastamatta? Mihin vastattiin "eivät"; mikä merkitsi sitä, että Lukijoitten ajatus oli tuomittava eksytys ja että he kielsivät perisyntin. Tarkastaja huomautti, että jos he pysyisivät yksinkertaisuudessa eivätkä antautuisi turhiin ja hyödyttömiin mietiskelyihin, pitäisi heidän havaita olevan hyödyllisempää ja Kristillisyyden hengen kanssa yhtäpitävää, että Jumala, joka itse on Rakkaus ja Isä kaikkien niiden ylitse, jotka taivaassa ja maan päällä isäksi kutsutaan, ei voi sulkea taivastaan [< sivu4 >](#) Lapselta, joka kuoleman kautta on temmattu pois ennen kuin se on ennättänyt kasteen kautta tulla vihityksi pyhien ihmisten yhteyteen, kuin uskomisen vastakohtaan. Ja mitä syntymisen myötä saatuun perisyntiin tulee, mitä varmaankaan ei voi kieltää, niin, vaikka kaste on todellinen puhdistusväline tästä turmeluksesta, ei Jumala kuitenkaan ole sidottu tähän välineeseen, niin kuin se olisi ainoa, vaan hänellä on tuhansia muita, joita me emme tunne, missä välineet ovat Hänelle tarpeen.

Uutta Virsikirjaa ei Sorselen seurakunnassa ole otettu käyttöön julkisissa Jumalanpalveluksissa, eikä Tarkastaja tällä kertaa voinut vahvistaa sen käyttöönottoa; mutta näki sen enemmän tuomittavaksi ja rangaistavaksi, että Lukijat tuomitsivat kirjan, minkä sisältöä he omien sanojensa mukaan sangen vähän tunsivat eli välittivät tuntea, ja jonka käyttöön he eivät minkään Esivallan käskystä olleet pakotetut sitoutumaan.

Eniten tuomittava ja eksyttävä Lukijoitten mielestä on kuitenkin uusi Kirkko-Käsikirja, minkä todistamiseksi he ensiksi esittivät Synnintunnustuksen, missä kyllä lukee, että ihminen syntyy synnissä, mutta sana siinnyt on pois jätetty, mihin sanaan he panivat niin pääasiallisen painon, että sen poisjättämisellä, heidän oman lausuntonsa mukaan, perisyntin juuri on lyöty poikki. Tarkastaja yritti vakuuttaa heitä siitä, että jos he pysyisivät asiassa eivätkä keskittyisi pelkkiin sanoihin, niin he helposti huomaisivat tarkoituksen olevan saman, nimittäin, että kaikki ihmiset tulevat maailmaan [< sivu5 >](#) myötäsyntyneen synnihimon kanssa, olkoonpa sana siinnyt jäljellä tai ei.

Aika väärin olisi myös sanoa perisyntin juuren olevan sikiämisessä, koska sitä oikeastaan pitää hakea meidän ensimmäisten vanhempimme syntiinlankeemuksen jälkeen turmeltuneesta luonnosta. Mutta jos perisynti todella on tullut juuresta poikkikatkaistuksi, niin kuin he väittävät, kun sana siinnyt on jätetty pois synnintunnustuksesta, niin pitäisi heidän paremminkin iloita kuin olla levottomia tästä.

Seuraavaksi he ottivat esiin Kasteenkaavan, mikä, heidän mielipiteensä mukaan, oli aivan kelvoton ja väärä. Tämän he tahtoivat todistaa näin: Kaste, sanoivat he, on vanhurskauttamisen toimenpide; vanhurskauttamisen asiaan ei saa sisältyä mitään lain vaatimuksia, sillä me tulemme vanhurskaiksi ilman ansiota ainoastan Jumalan armosta Jeesuksessa Kristuksessa. Mutta uudessa Kasteen kaavassa ja ennen varsinaista kastetta luetaan ensin lain summa, sitten Lapselta kysytään, jos se kasteen kautta tahtoo sitoutua näihin pyhiin velvollisuuksiin, ja sen perästä seuraa varsinainen kaste, mikä tarkoittaa sitä, että lapsi kastetaan Moosekseen, eikä Kristukseen.

Vaikkakin ilman toivoa johtaa Lukijoita toiseen vakaumukseen, ei Tarkastaja kuitenkaan kyseisessä asiassa jättänyt antamatta tarpeellisia selityksiä ja oikaisuja: Kasteen olemus, hän sanoi, pitää erottaa sen muodosta. Edelliseen kuuluu, että kaste tapahtuu vedellä kastelun yhteydessä, Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen, Jeesuksen, kasteen jumalallisen säätäjän käskystä; kaikki muu kuuluu muotoon < sivu6 > edellinen on muuttumaton, mutta jälkimäistä voidaan muuttaa, niin kuin asianlaita on uudessa kasteenkaavassa. — Kasteen pitämistä vanhurskauttamisen toimituksena ei voitane Pyhällä Raamatulla todistaa eikä vahvistaa; Paavali sanoo sitä pesuksi uuteen syntymiseen, ei vanhurskauttamiseen. Sitäpaitsi kastetta tavallisesti pidetään liittona Jumalan ja ihmisen välillä. Kuka on se Kristitty, joka voi olla tietämätön kasteenliitostansa? Liittoonhan kuuluu, että velvollisuudet toiselta puolen ja oikeudet ja edut toiselta puolen tarkoin määritellään? Tämä on tapahtunut uudessa kasteenkaavassa täydellisemmin kuin vanhassa, eikä sitä niin ollen voi hyljätä ja tuomita muutoin kuin ymmärtämättömyydestä.

Siihen nähden, että Lukijat ovat havainneet uuden kasteenkaavan niin suuressa määrin virheelliseksi, ja he ovat turhaan yrittäneet vakuuttaa Seurakunnan Papeille, että lastenkasteessa käytettäisiin vanhaa [kasteenkaavaa], on osa Lukijoista alkanut itse kastaa lapsiaan vanhan Käsikirjan kaavan mukaan. Ja ilmoitettiin nimeltä Lautamies Pehr Königsson Öhrnäsistä olevan se henkilö, joka erityisesti oli ottanut tehtäväkseen kastaa vanhan Käsikirjan mukaan sekä vastasyntyneitä lapsia että niitäkin, jotka olivat kastetut uuden [käsikirjan] mukaan. Pehr Königsson, joka itse tunnusti, että tämä oli totta, sai nyt ankaran huomautuksen ja määräyksen luopua tehtävästä, joka < sivu7 > suurimpia hätätapauksia lukuunottamatta, kuului ainoastaan Saarna Viralle. Ja hänen pitäisi tajuta, että yhtä luvatonta kuin hänen olisi tunkeutua siviiliviranomaisten toimituksiin, yhtä vähän hänellä olisi oikeus ryhtyä papillisen viran toimituksiin. — Kuitenkin Tarkastaja ilmoitti Seurakunnalle sen, että niitä lapsia, jotka saavat kasteen joko Pehr Königssonilta tai joltain muulta, joka ei ole pappi, ei voida pitää oikein

kastettuina ja siitä seurauksena näitä lapsia ei myöskään voida pitää Kristillisen Kirkon ja Seurakunnan yhteyteen otettuina.

Herra Pastori Grönlund kysyi nyt jos hänellä olisi lupa jonkun pyynnöstä käyttää vanhaa kasteenkaavaa. Johon vastattiin: Ei! Herra Pastori ei esittänyt tätä kysymystä tietämättömyydestä, kuinka hänen tulisi suhtautua, vaan siitä syystä, että Seurakunta tulisi täysin vakuuttuneeksi siitä, että se ei missään tapauksessa johtunut hänestä, että tässä kohdassa mielivaltaisesti taipua jonkun toivomukseen ja pyyntöön.

Uudisrakentaja Johan From Gargnäsistä, — joka lienee taitavin ja joustavin Lukijoitten joukossa, — sanoi hyvin käsittävänsä, ettei Seurakunnan Opettajalle voinut olla luvallista — jonkun mieliksi, käyttää vanhaa Käsikirjaa, sen jälkeen kuin uusi oli määrätty käytettäväksi; mutta koska hän ei voinut luopua vakaumuksestaan, että kasteenkaava uudessa on ristiriidassa vanhurskauttamisen artiklan kanssa, sillä hän < sivu8 > anoi, että Pöytäkirjaan merkittäisiin hänen ja kuten hän arveli, — myös useampien nöyrä anomus, että Kunnioitettava Herra Tohtori ja Piispa sekä Arvoisa Tuomiokapituli antaisi tai korkeammalta taholta hankkisi luvan Sorselen Seurakunnan papistolle Lapsikasteen yhteydessä käyttää vanhaa Käsikirjaa kun joku sitä omantuntonsa rauhan säilyttämiseksi anoo ja toivoo.

Herra Pastori Grönlund kysyi edelleen — kuinka hänen tulisi menetellä, sikäli kuin joku jättää tuomatta lapsensa Papiston kastettavaksi, vaan kastaa sen itse. Eli jos joku kastaa Lapsen uudestaan, sen jälkeen kuin Pappi on sen kastanut. — Tarkastaja vastasi tähän, että hän piti sen kuuluvan järjestykseen, että ensimmäisessä tapauksessa asiasta ilmoitetaan Kuninkaan Käskynhaltijalle [[maaherralle](#)], ja jälkimmäisessä Korkea-arvoiselle Tuomiokapitulille.

Sen jälkeen kun Pastori Grönlundin ilmoitus, joka koski uskonnollista hurmahenkisyyttä Sorselessa, näin oli osa osalta tutkittu, ja Lukijat olivat tunnustaneet esille tulleet Valituksien kohdat, sekä tarpeelliset tiedot, oikaisut ja selvitykset oli annettu, niin kuin Pöytäkirja selvittää, luettiin Kruunun Nimismiehen B. O. Holmströmin Kuninkaan Käskynhaltijalle Uumajassa, lähetetyt kaksi Raporttia, ensimmäinen 27:ltä viime kesäkuuta, jossa Uudisrakentaja Nils < sivu9 > Johanssonin vaimo Greta Sophia Mårtensdotter Grundträskistä annettiin ilmi kaikkein hurmahenkisimpänä, ja että hän hurmahenkisyydessään oli aikaansaanut meteliä ja pahennusta sekä kirkossa että kirkon läheisyydessä Sunnuntaina 25 äsken mainittua kuuta, mitä herjaavimmin lausein sekä Papistoa että sitä oppia vastaan jota he julistavat. — Vaimo Greta, itse läsnäolevana, tunnusti olevansa kaikkein hurmahenkisin ihmisten edessä, mutta korkein Jumalan edessä, ja myönsi muutoin kaiken mitä tässä raportissa hänestä oli sanottu; mutta lisäsi, että kaikki mitä hän oli puhunut, oli tapahtunut jumalallisesta ilmoituksesta. — Tarkastajalla ei ollut vähintäkään mahdollisuutta antautua pääasialliseen keskusteluun hänen kanssaan, koska hän Piirilääkäri Herra Lindströmin todistuksen mukaan on mielenvikainen ja vailla selvää ymmärrystä, mikä kyllä selvästi näkyi hänen

käytöksestään ja puheistaan tai oikeammin sanottuna huudoistaan. Mutta seurakuntaa kehoitettiin olemaan lainaamatta korviaan hullun ihmisen puheille, tai antautua sellaisen ihmisen saamien ilmestysten eksytettäväksi tai harhaanjohttavaksi, sillä mitään välitöntä ilmoitusta [[ilmestystä](#)] ei meille, joilla on Jumalan ilmoitettu sana, enää ole luvattu, eikä ole tarpeenkaan.

Useimmat Valituksien kohdat, jotka esiintyvät jälkimäisessä Raportissa 30:ltä viime [< sivu10 >](#) Syyskuuta, on väärin osoitettu Uudisrakentajan Vaimolle Greta Sophia Mårtensdotterille Grundträskissä, mutta ne pitää osoittaa Uudisrakentaja Olof Jönsson Burmanin Vaimolle Ulrica Larsdotterille Buressa. — Mistä tämä erehdys johtuu, sitä ei nyt voitu selvittää, vaikka sekä Kruunun nimismies Holmström että Pastorin Apulainen Lindahl, vaikkakin tiedon saaneina tämän tarkastuksen ajankohdasta, eivät nyt olleet paikalla. — Kuitenkin viimeksimainittu Vaimo tunnusti antaneensa Raportissa esiintyvät lausunnot: että olisi parempi, että Papit seisoisivat alttarilla ja huutaisivat Perkele, Saatana, kuin että he seisovat siellä lukemassa synnintunnustusta: että olisi parempi kansalle käydä maaten Kirkkotielle ja alkaa huoraamaan, kuin mennä Kirkkoon. — kysymykseen missä mielessä edellinen olisi parempi kuin jälkimäinen, hän vastasi, että edellisessä tapauksessa, mitä hän tietysti ei sinänsä hyväksynyt, olisi selvä vääryys, niin ettei se johtaisi ketään harhaan, kun sitävastoin jälkimäisessä tapauksessa, ulkonaisesti oikeudelta näyttävä muoto, helposti voisi vietellä kansan panemaan luottamuksensa väärään ja turmiolliseen oppiin. — Että hän on polttanut uusia Katekismuksia, hän tunnusti ja sanoi lukumäärän olevan kolme, mutta lisäsi, että hän tahtoisii polttaa tuhat [[1000](#)]. — Ja hän pysyi vahvana näissä ajatuksissaan ja lausunnoissaan, huolimatta siitä, että niissä olevat virheet selvitettiin. [< sivu11 >](#) Sitten kun kaikki, mitä tähän toimitukseen katsottiin kuuluvan, oli suoritettu, päätti Tarkastaja toimituksen puheella, minkä sisältö oli jotakuinkin seuraava:

Rakkaat Virka veljet! Kallis ja vastuullinen on se kutsumus, joka meille on uskottu, — älkäämme koskaan unohtako sitä! — Meille on uskottu, ei ainoastaan meidän oman sielumme hoitaminen, vaan myös Kuulijoittemme sielujen. Sielujen todelliseen hoitamiseen kuuluu, että me ennen kaikkea, niin julkisesti kuin yksityisestikin, puhtaasti ja selvästi julistamme Jumalan pyhää sanaa, pyhien Kirjoitusten mukaisesti: Laki syntisten herätykseksi ja heidän syvän syntisyytensä kurjuuden sekä suuren syntivelkansa tuntemiseksi: Evankeliumi virvoitukseksi ja lohdutukseksi kaikille katuvalle ja parannukseen valmiille sieluille. — Meidän pitää opettaa Kuulijoitamme sekä autuuden perustuksesta, että autuuden järjestyksestä: — että Jeesus teollaan ja kärsivällä kuuliaisuudellaan on autuuden ainoa perustus: — että vakava parannus, — oikea katumus synnistä ja elävä usko Kristukseen, — on autuuden ainoa järjestys. — Sen perästä meidän pitää, sen armon mukaan, minkä Jumala meille antaa, ahkeroida kilvoitella pyhää ja nuhteetonta vaellusta, mikä on Kristuksen Evankeliumin arvon mukaista; olla Laumalle esikuvana kaikissa hyvissä töissä; itse vaeltaa edellä sitä tietä, mille muita johdatamme, niin että jokainen [< sivu12 >](#) meistä todella voi sanoa: olkaa minun seuraajani, niin kuin minäkin Kristuksen. — Kun me nyt niin opissa ja

elämässä asetamme itsellemme Jumalan sanan säännöksi ja ojennusnuoraksi, niin me voimme, monista vajavuuksistamme ja puutteistamme huolimatta, Jeesuksen tähden olla rauhällisin omintunnon; silloin voimme myös hiljaisessa kärsivällisyydessä kestää ne häväistyksen ja sen ylenkatseen, jolla tyhmät ihmiset koettavat meitä nujertaa, hyvin tietäen ettei opetuslapsi ole Mestariaan suurempi, eikä palvelija Herraansa suurempi, — ja jos he ovat kutsuneet Isännän Belsebubiksi, kuinka paljon enemmän he nimittävät niin hänen kotiväkeensä?

Ja teitä, Te jäsenet tässä Kristillisessä Seurakunnassa! Minä rukoilen ja kehoitan mitä hartaimmin, ettette laiminlyö Jumalan armoa, vaan kaikessa Kristillisessä yksinkertaisuudessa ja uskossa otatte vastaan sanan, joka Teihin istutettu on, mikä voi teidän sielunne autuaaksi saattaa. Antakaa rauhan ja rakkauden Hengen, — Jeesuksen lempeän ja nöyrän Hengen, — elävöittää teidän sydämenne niin, että Te vaellatte sen jälkeen mikä palvelee rauhaan, ja sitä, mikä palvelee keskinäiseksi parannukseksi. — Pitäkää kiivaus Jumalan puoleen, mutta taidon jälkeen, sillä tyhmä kiivaus joka yksipuolisesti kiinnittyy pelkkään sanan muotoon ja siksi taistelee rajusti korkeamman hengellisen valistuksen puuttuessa, ei voi johtaa muuhun kuin mitä onnettomimpiin hajaannuksiin ja sekaannuksiin Kristillisen yhteisön sisällä, missä hengen yhteys pitäisi rauhan siteen kautta säilyttää. — Että Jumalan < sivu13 > sanaa, teidän yksityisissä kokouksissanne, luetaan ja tutkitaan, ei ole moitittavaa, vaan päinvastoin kiitettävää; — Jumala suokoon sen tapahtuvan teidän ymmärryksenne valistukseksi ja sydämen parannukseksi! Mutta se, että te ylenkatsotte Kirkkoa ja laiminlyötte julkisen Jumalanpalveluksen, missä myös niin ollen Jumalan sana puhtaana opetetaan, — kuinka tämä voi sopia yhteen totisen Kristillisyyden kanssa, minkä aina pitää olla yhdistettynä Jumalan sanan ja Esivallan lakien vapaaehtoiseen kuuliaisuuteen? Se ei voi olla mitään muuta, kuin valitettavaa eksytystä, minkä vahingollisia seurauksia ei voi luetella. — Ja teidän Opettajanne, nekin joilla on mitä parhain tahto ja ahkeruus, mitä hyvää he voivat tehdä Seurakunnassa, missä he ovat hylätyt, rakkaudettomasti — niin, epäoikeudenmukaisesti arvostellut ja pidetyt valheen henkinä ja perkeleen välineinä? — Heidän jo ennestään raskaan virkansa kuorma tulee sellaisen menettelyn kautta vielä raskaammaksi Teidän vuoksenne — he tulevat masennetuiksi, lyödyiksi, murheellisiksi, — heidän pitää surullisina ja huokauksin täyttää kutsumustansa, mikä ei voi olla teille hyödyksi. — Lakatkaa siksi, kalliit ystävät! sellaisesta Kristittyjen arvolle sopimattomasta menettelystä ja osoittakaa Opettajillenne rakkautta ja luottamusta, niin elämä teidän keskuudessanne tulee suloiseksi ja Jumalalle otolliseksi, ja silloin Jumalan armon kautta, edistyy Hänen valtakuntansa kasvu täällä ajassa ja asukkaat Hänen kunniansa valtakunnassa Taivaassa enenevät!!! — < sivu14 >

Päähenkilöt lukija-lahkossa, joiden ilmoitettiin olevan: Lautamies Pehr Königsson Öhrnäsissä, — Uudisrakentaja Hans Göransson Stensundissa. — Uudisrakentaja Anders Johansson Buressa. — Uudisrakentaja Nils Johansson ja hänen vaimonsa Greta Sophia Märtdensdotter Grundträskissä. Vaimo Ulrica Larsdotter Buressa. — Uudisrakentaja Daniel Königsson Svergoldenissä ja

Uudisrakentaja Johan Larssonin Vaimo Stina Iwarsdotter Öhrnäsissä. — olivat päivää ennen tarkastusta, eli perjantaina 5. tammikuuta, saaneet kutsun yksityiseen kokoukseen Pappilaan, minne he myös saapuivat ja missä Tarkastajalla oli tilaisuus hankkia lähempiä tietoja heidän uskonnollisesta ajatustavastaan; sekä ystävällisessä ja luottamuksellisessa keskustelussa koettaa ojentaa se, mitä hän näki vääräksi siinä, vaikkakin huonolla menestyksellä. — Tämän kokouksen tarkoituksena oli myös tehdä varsinainen Tarkastus Kirkossa rajoitetuksi; mistä syystä hän myös, vetoamalla siihen, mitä hän päivää ennen oli heidän kanssaan laajemmin puhunut, saattoi välttää kaiken liiallisen laajuuden.

Lukijoitten pyyntöön, saada liittää pöytäkirjaan kirjallinen esitys heidän uskonnollisista käsityksistään, minkä he saisivat valmiiksi huomenna, myönnettiin.

Vuosi ja päivä edellä kirjoitetut

In fidem
N[?] J Sundelin